

De-aş avea

Pădurariu Cătălin

De-aş avea la ceruri uşă
Să-i revăd pe-ai mei, ce-au fost
Căci de dor inima-i pusă
La chinuri cum n-au mai fost.

De-aş avea o casă mare
Să-i primesc pe cei ce n-au...
Ar mai răsări un soare,
Cum şi îngerii-mi spuneau.

De-aş avea la ceas de seară
Liniştiri cum n-am avut,
Cum e-n lanul de secară
Cum e noaptea, peste Prut.

De-aş avea tot timpul, care
Trece de parcă n-ar fi,
Ca un vânt pribeag pe mare
M-aş întoarce, l-aş trăi!

De-aş avea aripi să zbor
Ca o pasăre în ceruri...
Ar fi simplu să cobor
Şi să urc în alte vremuri.

De-aş avea în mâini puterea
De a scrie ne-ncetat
Ar mai trece, poate, vremea
Omului greu încercat.